

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Češko-nemški dogovor in Slovani.

Isti, ki so te dni slavo prepevali dogovoru mej Čehi in Nemci, postajajo od dne do dne mirnejši, in staročeška stranka začenja omejevati pomen tega dogovora. Jedni te stranke kažejo na nedostatek posameznih točk dogovora, drugi pa, da dogovor ne pomenja še končne pogodbe.

Še tretji trdijo, da se načel neso dotaknili, in ves dogovor, da je imel samo ta namen, da bi se vrnil Nemci zopet v Praški zbor. Nemci pa naglašajo po zunanjih in domačih novinah, da dogovor je toliko, kakor dognan, in da točke, prijavljene po protokolu, bodo se uzakonile. Sklicujejo se zlasti na pl. Plenarja, ki je naglašal, da ta dogovor bi imel ne samo za češke, ampak za vse avstrijske Nemce dobiček in ugodne posledice. Glede na Čehe na Moravskem, Šlezkem in ostale Slované pa tolažijo zunanje in notranje nemške novine Nemce s tem, da posledice se ne morejo raztezati na ostali del Slovanov, češ, da po drugih deželah, kjer prebivajo Slovani, so ali drugače pomešani ali so v obče razmere drugačne, najbolj pa take, da kake sprave, analogne, kakor na Češkem, drugod potreba ni. Tudi nemški poslanci, katerim je posebno ponemčevanje Slovencev na srce, protestujejo že naprej proti možni nameri, da bi se izvršila jednaka pogodba, kakor na Češkem.

Liberalne nemške novine, ki zastopajo one vrste Nemcev, kakoršni so govorili za pogodbo na Češkem, popolnoma molče nasproti takim protestom. Iz tega sledi neizogibna posledica za druge Slované, da zahtevajo izvršbo narodne enakopravnosti za vse dežele s pomešanim prebivalstvom. Zato imajo vzrok tudi Čehi moravski in šlezki, kakor ostali Slovani. Stvar mora priti v razpravljanje itak v državni zbor, ako se hočejo te ali one točke Dunajskih konferencij uzakoniti. V državnem zboru bo torej treba govoriti odločno v zmislu člena XIX. državnih osnovnih zakonov. V državnem zboru se morajo dobiti poročila, da se izvrši ta člen za vse narode, torej za vse dežele s pomešanim prebivalstvom. To je neizogibno potrebno, ako hočejo zares napraviti mir ali tudi samo premirje; o premirju in samo o tem govore celo glede na češko-nemški dogovor.

Optimizem, da bodo liberalni Nemci analogno postopali nasproti drugim deželam s pomešanim prebivalstvom, nikakor ne velja. Prošlost in sedanjí odmevi nemških liberalnih novín dajejo dovolj dokaza zato.

Ali hočejo torej Čehi zunaj češkega kraljestva, gališki in bukovinski Rusi, Srbohrvatje in sosebno tudi Slovenci še le pribojevati si tak dogovor, kakor se je izvršil za češko kraljestvo? Nemci so z vsem kulturnim in političkim aparatom delali na to, da pride do takega dogovora. Kje pa imajo mali ostali slovanski odlomki tak aparat? Kje imajo tako moralno zaslombo morda od zunaj, kakor Nemci? Ako bi imela določevati tako moč, kakršna se je pokazala vsestransko glede na češke Nemce, potem Slovani nikar naj se ne nadejajo, da pridejo do jednakega cilja. Glede na Slovence že sedaj lažejo, češ, da nimajo niti jednotnega jezika, in da jih je le peščica, katere ne potreba poštovati; kako hoče ta narodić dobiti moralne moči sam iz sebe, da bi prisilil za jednako pogodbo?

Ostali Slovani torej se ne morejo opirati na jednako orožje, kakor Nemci, in zato morajo zahtevati v državnem zboru, da se izvrši analogen dogovor, kakor s Čehi in Nemci na Češkem, predno privole v uzakonjenje dotičnih točk češko-nemškega dogovora potom državnega zbora. Tu ne govorimo o tem, ali je ta dogovor pravilen ali glede na ustavo nedostaten in celo protiustaven, ampak poudarjamo jedino to, da, ako ima obveljati dogovor za češko kraljestvo, naj obvelja samo tedaj, ako se izvrše jednaki dogovori po ostalih deželah z mešanim prebivalstvom.

Ako je res, da celo zunanje razmere zahtevajo pomirjenje na znotraj v Avstriji, mora biti tudi jednako resnično, da se tako pomirjenje ne dosežejo s češko-nemškim dogovorom, ampak z jednaki dogovori po vseh ostalih pomešanih deželah. Ako pa bi ne hoteli jednakega pomirjenja po ostalih deželah na podstavi analognih dogovorov, bi bilo to dokaz, da češko-nemški dogovor se ni izvedel zaradi pomirjenja, katero bi bilo potrebno zaradi mejnarodnega ali mejdržavnega položaja, ampak vsled uplivov, ki nimajo nič opraviti s pravim utrjenjem notranjih razmer zastran zunanje politike. Potem bi češko-nemški dogovor dokazoval

samo to, da Nemci bi imeli kako prednost, torej nekaj, kar ni utrjeno v ustavi.

Mi ne verujemo, da bi se bili pogajali samo zaradi tega, da bi se dejanski zab-ležila kaka prednost Nemcev; osrednja vlada pa je dolžna dokazati, da ima naša vera oporo v ustavi. Osrednja vlada se torej bliža trenutku, ko ji je podati dokaz, da ni postavljena samo za pomirjenje odlomka jednega naroda, ampak samo za izvršbo od nje poudarjene enakopravnosti v enakem zmislu za vse narode.

Ni pa več dolžnosti, katero bi imeli slovanski državni poslanci sedaj, kakor da se ravna po tem, kar se je zgodilo sedaj za češko kraljestvo, kar je obečala vis. osrednja vlada že pri svojem nastopu, kar je naglašala potem sama večkrat, in kar se je rabilo kot razlog ali vzrok češko-nemškemu dogovoru. Samo nadejati se, to ne dovoljuje: slovanski državni poslanci so dolžni narodom, katere zastopajo, kakor v interesu države, da zahtevajo dejanskih dokazov glede na analogno postopanje za vse narode, sosebno pa za Slované v pomešanih deželah. Tu je za osrednjo vlado in za poslance na mestu, kakor nikdar ne bolj! „Hic Rhodus hic salta!“

Narodna justifikacija.

V 2. letošnji številki priobčila je stara „Soča“ pod naslovom „Bomo imeli mir v Avstriji“ na prvem mestu članek, ki je vzbudil skrajno nevoljo v srcih vseh slovenskih rodoljubov, katerim še ni zamrlo čuvstvo za narodno dostojnost, za narodno čast.

V tem članku, o katerem se je že obširneje pisalo najprej v našem listu, potem v „Miru“, „Slovinci“ in „Edinosti“, pozivala se je vlada, da mora ondu, „kjer skupno biva dvoje ali več narodnosti,“ — torej po vsem Slovenskem — zabraniti vsako narodno slavnost, vsako narodno izjavo. A s tem še ni bilo dovolj! Člankar očital je narodnim društvom celo veleizdajske ideje ter izrecno imenoval češkega „Sokola“, da je svoje veleizdajske težnje dovolj pokazal lani.

S temi in drugimi, našim čitateljem itak znanimi stavki, stopila je stara „Soča“ v tabor naših najljutejših narodnih nasprotnikov, da, prekosila jih je celo, kajti kaj jednakega se doslej

LISTEK.

† Davorinu Trstenjaku.

Prebil si, starček, žitja dneve,
Duh nad oblaci Tvoj bedi,
Okó zrè prošlosti odseve;
Radosti dul. in dul bolj. —

Čarobno sije jutranja zarja,
Ljubko se bliža solnce žar;
Ptíc spev krasan v uho udarja,
Na delo stopa oratar.

Krepkó se roka oprijema,
Veselo hodi mu korak,
Obličje zorno skrb objema,
Srcé obdaja up sladak.

Kaj njemu pač so trudni udi?
Kaj njemu je obraz potán?
Brezdelje, mlačnost se mu studi:
Pri delu urno mine dan!

Poslavlja solnce se rumeno,
Bledí že zarje zlati žár;
Vro v gnezda ptice zaželeno,
Domu se vrača oratar.

Prijazno se jasni okó mu,
Veselo plodno zrè polje,
Stotero povrnilo bó mu
Radost za marno skrb, gorje. —

Ti delal si na polji Slave
Ko drug nikdo vès žitja dan,
Z modrosti svitom zlatim prave
Si znoja trudil se rosan.

Iz rose slednje vsklila cvetka,
Iz cvetec vsklil je venec drag,
Ž njim krasi naj Te slava redka,
O, krasi vedno, mož preblag!

Prebil si, starček žitja dneve,
Duh nad oblaci Ti bedi,
In sluša naroda odmeve,
Ki Tvoj spomin solzeč slavi! — —

Pjesme knjaza Nikole.

(Skupio Simo Matavulj. Na Cetinju u državnej štampariji 1889. Mala 8-ka, str. 96.)

To je naslov knjige, v katerej je Simo Matavulj zbral vse lirične pesmi kneza črnogorskega, kolikor jih je bilo možno dobiti. Zbiratelj pesmi pravi v predgovoru;

„A v tej knjigi neso zbrane vse knezeve pesmi; ni jih v njej niti polovica, ker se jih je mnogo pogubilo v rokopisu. Nekateri ljudje v okolici Gospodarjeve spominjajo se nekoliko vsebine teh pesmij, ali ni ga nobenega, ki bi znal povedati jih „izust“, ker so bile že davno pevane. Mnogo jih je pesnik sam uničil. Mnogo pa se jih ni izgubilo, a so hranjene v rokopisu, a — — ni v mojej oblasti, da jih objavim. Nadajmo se, da pride tudi za to čas, ali če tega ne, da nam bode pesnik sam nadomestil izgubo. Saj je on sedaj na vrhunci moške krepkosti ter jednako v milosti vilinskeje.“

Kako knez Nikola pesmi zлага, to opisal je v „Braniku“ nesrečni Miša Dimitrijevič, katerega je nedavno v Novem Sadu tekmeč in urednik „Zastavi“ Jaša Tomić zavrtno na kolodvoru zaklal.

ni čitalo niti v najnesramnejših židovskih listih, tako podlo obrekovanje moglo se je poroditi le v Goriškem malem semenišči.

Nesramni napad na narodna društva, kakeršnega je zagrešila stara „Soča“ imel bi bil v družih narodih zle posledice. V Budimpešti na pr. bili bi izgredi, napali bi bili uredništvo, v Italiji, na Frankskem bi se isto tako godilo, v velikih demonstracijah dajalo bi si bilo javno mnenje potrebnega duška.

Slovenci, ki smo bolj mirne nрави in se gibljemo le v določenem okviru zakonov, nismo rabili tako hrupnih pojavov, vender pa vsaj v Ljubljani storili svojo dolžnost. Napravili smo dne 14. januarja ulogo na tukajšnje čitalnice odbor. V tej ulogi je 26 članov čitalničnih zahtevalo: slavni odbor naj sklene, da se stara „Soča“ iz Čitalnice izključi in nič več ne naroči. Ko bi pa slavni odbor tega ne mogel ali ne hotel ukreniti sam, naj se v ta namen skliče izredni občni zbor.

Čitalnični odbor se je o tej ulogi posvetoval, a ni se mogel odločiti, da bi staro „Sočo“ izključil. Imel je razne pomisleke, katere je v dopisu z dne 21. januarja javil dr. Jenku in drugovom, izražajoč željo, da podpisalci odstopijo od svoje zahteve. To se pa ni zgodilo, podpisalci uloge ostali so pri svoji zahtevi in tako je bil izredni občni zbor sklican včeraj zvečer ob 1/2 8. uri v stekleni salon čitalnične restavracije.

Odkar obstoji čitalnica Ljubljanska, še ni bilo zbora, ki bi bil tako mnogoštevilno obiskan, kakor včerajšnji. Sešlo se je okoli 70 članov, da za vse niti sedežev ni bilo dovolj.

Predsednik dr. vitez Bleiweis otvoril je zbor in pojasnil zborovalcem, zakaj se je moral sklicati izredni občni zbor, na kar je urednik Železnikar utemeljeval predlog, da se stara „Soča“ izključi, navajajoč zgoraj omenjene razloge in poudarjajoč, da „Sočina“ podlo obrekovanje ni bilo splošno, marveč jako določno, ker se je veleizdaje dolžil češki Sokol, ki je bil nedavno gost Čitalnice same, katerega je mestni zbor javno pozdravil in vsa Ljubljana kot gosta vsprejela.

Odbornik Drenik zagovarjal je stališče odboro. Čitalnica, ki je načeloma naročena na vse slovenske liste, mora se ogibati domačemu prepiru, zatorej ne more vršiti cenzure v zahtevanem zmislu, vrhu tega bati se je posledic takega koraka i. t. d.

Prav dobro izpodbijal je navedene razloge dr. Triller, potem pa je odbornik dr. Gregorič predlagal: Občni zbor izreci obžalovanje na Sočinem članku. Dr. Majaron pa se je jako odločno protivil temu predlogu. Stara „Soča“ se je zagrešila tako, da je najboljši odgovor, ako se na zavitek zapiše: retour. Nasproti izrečeni bojazni, da bi se jednako utegnile postopati tudi proti kacemu drugemu listu, konstatuje govornik, da doslej še noben list ni kaj podobnega pisal, ako pa bi, morala bi ga zadeti ista usoda.

Urednik Žitnik skušal je „Sočo“ opravičevati, češ urednik v naglici lahko kaj pregleda. (Opazka ta baš za „Sočo“ ni bila umestna, ker izhaja le vsaki osem dni. Uredn.) Naposled pa je omenjal, da Mahničeva zvezda že temni in da sta

dva velmoža Tonklju prigovarjala naj Mahniču čim prej tem bolje odvzamejo uredništvo.

Potem prešlo se je k glasovanju. Predlog, da se stara „Soča“ iz čitalnice izključi bil je vsprejet z ogromno večino. Proti predlogu bilo je le 7 članov. Izid glasovanja vzbudil je veliko zadovoljstvo in sklep, da se „Soča“ izključi, izvršil se je nemudoma ter zadnja številka „Soče“ poslala uredništvu nazaj.

Tako zvršil se je korak, ki je bil ob sebi umeven in katerega naj posnemajo povsod, kjer je še kaj zavednih rodoljubov.

Pogreb Davorina Trstenjaka.

Iz Slov. Gradca 5. febr. [Izv. dop.]

Ko smo leta 1887. praznovali sedemdesetletnico svojega ljubljene starine štajerskih in vseh Slovencev in ko je slavljenec takrat še tako čvrst; čilega duha in telesa bival v naši sredi, pač nismo pričakovali, da se bomo po preteku kratkih dveh let zopet zbirali v prijaznem Starem Trgu, a ne veseli, ampak tužni in potrti, žalujoči po moži, ki nam je bil skozi pol stoletja uzor s svojim delovanjem.

Pokojnik je sicer že takrat tožil o slabosti svojih čutnic in emfizemu, ki ga muči, toda malone iste tožbe smo slišali deset let poprej, ko smo na Ponikvi slavili njegovo šestdesetletnico. In od te dobe se je le malo spreminjal. Vender je zmirom trdil, da ga moči čedalje bolj zapuščajo in spominjal se izreka svojega pokojnega prijatelja dr. Kočevarja, ki mu je pred mnogimi leti prorokoval, da ona dva 73. leta ne bodeta preživel.

Po novem letu se je čutil tako slabega, da se je moral vleči v posteljo, katere potem ni več zapustil. Vedel je, da se bliža koncu njegovega življenja in mirno udan v božjo voljo je pričakoval smrti. Uravnal je svoje posvetne zadeve in 14 dni pred smrtjo podpisal oporoko. Posvetnih zakladov si ni bil veliko nabral in torej ž njimi lahko razpolagal. Za glavnega dediča je postavil starodavno, zgodovinsko znamenito cerkev sv. Pankracija nad Starim Trgom, katera je silno popravila potrebna, sicer bi razpala. Dobiti utegne po odšteti volilih za revne itd. kakih 500 do 600 gld. Pokal, ki so mu ga čestilci l. 1887 bili poklonili, dobil njegov bratranec, g. župnik Trstenjak pri Ptui, kateri ga bode, kakor smo slišali, izročil kranjskemu muzeju.

Zasebna pisma, katerih je bilo mnogo, dal je uničiti. Knjige pobožnega zapopadka je zapustil župnijski knjižnici. Sicer pa knjižnica ni bila velika, ker je slovenske knjige razdaval dijakom.

Ko je tako vse uravnal, odvrnil se je od posvetnih rečij in se pripravljaj na smrt. Vsaki teden se je dal prevideti s svetstvi in na svečnico, ko je čutil, da se mu bliža smrt, poklical je g. kaplana, da je molil zraven njega in mu sv. razpelo, katerega ni mogel sam več držati, pritisnil k ustom. In tako je mirno izdihnil svojo dušo ob 8. uri zvečer.

Vest o smrti priljubljenega župnika se je hitro raznesla po vsej okolici in ko je bil položen na mrtvaški oder, prišli so ga od vseh strani kropit. Drugi dan so pa tudi začeli prihajati venci in znak spoštovanja in ljubezni, katero je naš Davorin užival pri vseh Slovencih. Oder je bil postavljen v spalni sobi, okoli njega pa so viseli venci, najkrajšeji

meji njimi je bil z napisom: „Koroški Slovenci, za služnemu starosti slovenskih pisateljev.“ Dalje so poslali vence: „Pisateljsko društvo — svojemu ustanovniku in častnemu članu.“ „Ljubljanski Sokol — svojemu častnemu članu.“ „Čitalnica v Ljubljani.“ „Čitalnica v Celji — svojemu častnemu udu.“ „Slovenski Narod — svojemu sotrudniku.“ „Šentjurčani — svojemu častnemu sotražanu“, in še več vencev od prijateljskih rodbin.

Deputacije so začele prihajati že na dan pred pogrebom, mnoge pa šele v jutro, od katerih naj še omenjam deputacije „Triglava“ iz Gradca, Šentjurčanov, Šoštanjске čitalnice, iz Marenberga itd. V občno zadovoljnost se je opazalo, da je Ljubljana vzlic oddaljenosti bila tako častno zastopana.

Do 10. ure nabralo se je toliko ljudstva, da se je spreved le teško dal razvrstiti. Trideset gg. duhovnov je pod vodstvom g. kanonika Herga se vdeleževalo spreveda. Prišli so vsi duhovni domače dekanije razen bolnega g. dr. Šuca, potem g. dr. Lipold in več gg. kaplanov, ki so pri ranjکم bili kaplani ali so mu zahvalni za podpore v študijah. Spreved se je pomikal počasi naprej v ovinku do pokopališča. Spredaj so hodili župljani, za njim kmetski fantje, ki so nosili vence, potem deputacija koroških Slovencev (prof. Sket in Legat) z vencem deputacija Ljubljanskega Sokola (gg. Iv. Hribar, Hanuš in Prosene) z vencem in zatem č. duhovščina za krsto pa druge deputacije, meščanstvo in ženski spol. Predno so vzdignili krsto, zapeli so Ljubljanski pevci: „Nad zvezdami.“

V cerkvi je govoril v spomin ranjcemu g. dekan Tombah iz Rogatca tako ginljivo, da se je slišalo glasno ihtenje. Pri grobu pa, ko je krsta bila pogreznena v grob in molitve končane, poslovil se je g. dr. Vošnjak v imenu posvetnega razumnštva od našega Davorina, poslednjega zastopnika one vrste za narod naudušenih mož, ki so pred l. 1848 gojili narodno idejo in začeli probujati narod. Stanko Vraz, dr. Kočevar, dr. Razlag šli so že pred leti v večnost in zdaj se jim je pridružil njihov sovrstnik in sodelavec. Ločil se je od nas z mirno vestjo, da je storil svojo dolžnost tako v svojem sv. poklici, kakor kot učenjak in narodnjak. Ko je v prvih svojih učnih razpravah trdil, da „od nekda tukaj biva naš rod“, ugovarjali so učenjaki, a danes je dognano, da je resnično, kar je naš Davorin že pred pol stoletja učil. Pa tudi na leposlovnem polju je on ledino oral in s svojimi resnimi in šaljivimi spisi pripomogel, da se je naše beletristično slovstvo tako lepo razvijalo. Spodbujal je mlade pisatelje in kazal jim pot, po katerem naj hodijo. Svoj narod je ljubil z ono dejansko ljubeznijo, katera se kaže v plodnih delih in ne išče pohvale in priznanja. Njegov spomin bomo najlepše častili, ako ga posnemamo v delavnosti, vstrajnosti in iskreni ljubezni do naroda in domovine. Slava Davorinu Trstenjaku!

„Slava!“ je odmevalo in solzne oči so pričale, kako milo je vsem bilo pri srci. Pevci so potem zapeli: „Blagor mu!“ pesem, ki je močno ganila na tisoče zbrani narod.

Še tri lopatice prsti na krsto in zapustili smo kraj, ki bode svet ostal Slovincem do konca dnij, ker hrani ostanke moža, katerega se bode vedno

On piše: Knez Nikola ni izmed onih malenkostnih pesnikov, izmed onih pedantskih književnikov, ki nad vsakim svojim in najmanjšim proizvodom skrbno čuvajo in se trudijo, da ga obvarujejo smrti. Knez Nikola ne peva zaradi težnje za brezsmrtnost. V njem je pesem nujni izliv hipnega zanosa. On peva, da se mu duša oddahne in kadar je pesem izpel, zadovoljil je svoje duševne potrebi, — kaj se bode pozneje z njegovo pesmijo zgodilo, za to se dalje ne briga. Mogoče je, da splošno lice, da oblika pesmij kneza Nikole strogega kritika ne bode zadovoljila, — a kneza Nikola pesem je v resnici duševno hladilo, kar je vsekakor najjasnejši dokaz o kneza Nikole pesniški naravi. in kdor ne pozna kneza Nikole od blizu, temu mora pasti v oči njegova neprestana težnja, da vsak utis svoj izraža v pesmi. Kdor ga pa pozna in kdor ve, kako nastajajo kneževe pesmi, — temu je vse to še jasneje.

Često v najozbilnejšem trenutku, pri delu o državnih poslovi, v razgovoru s svojimi svetovalci, šine mu kakšen srčen spomin v glavo in knez vzame list papirja in svinčnik in hipoma napiše pesem. Kakeršen papir mu baš pride v roke, porabi ga. Ko je s pesmijo gotov, prečita jo okolini svoji, ali jo komu izmed njih pokloni — ter se

ne briga več za njo. Kar je kneževih pesmij doslej kje tiskano, to so večinoma osebe iz okolice njegove skoro siloma otele in pozabnosti začuvale.

Jednaka je bila usoda slavne pesmi „Onamo, onamo!“ Jedva jo je bil knez spisal, zmečkal je bil papir in hotel jo uničiti. A vojvoda Mirko posegel je vmes in pesem, ki sedaj izmed najbolj popularnejših, bila je rešena.

Simu Matavulju gre zasluga, da je priredil prvo zbirko kneževih pesmij. Zbirka obseza 33 pesmij. Meji njimi je tudi „Onamo, onamo!“, balada „Ženidba bega Ljubovića“, zložena po narodni popevki kakor tudi nadpisi na podarjenih izvodih „Balkanske Carice“. Naposled je pet strani pojasnil. Knjiga je okrašena s podobo vojvode Mirka, kateremu v spomin je knez na prvem mestu posvetil lepo pesem „Spomenu svojega otca“.

Matavuljeva zbirka obseza dobo 30 let. Najprva v njej zabeležena pesem je z dne 15. maja 1858, torej mnogo preje, nego je mladi knez zasel prestol.

Da se čitatelji, ki še neso imeli prilike, malce seznanijo s pesniškimi proizvodi kneza črnogorskega, navajam tu nekoliko stihov 1859 l. zložene pesmi „Zvono Cetinjskog manastira“:

Na sred polja, u sred gore
Kad tvoj čovjek čuje zvek,
Oči nebu digne gore,
Svom grijehu traži l'jek.

Na koljena zemlji pane!
„Pomozi mi Bože moj!“
Skloni ruke i vzdahne: —
„Mio Tvorče, ja sam tvoj!“

Kada sveti tvoj glas huji,
Oa svjedoči Boga dvor,
Gdje: „Gospodi, pomiluj mi!“
Srpske djece pjeva hor.

Zvoni, zvoni, milo zvoni,
Srbima je to altar;
Zanj se rjeka krvi proli,
To je Hrista Boga dar!

I kroz vazduh i oblake
Tvoj vek s' ori slatki jek
I pozdravlja sve junake,
Kojima se divi vjek:

Karadjordja i Danila...
I kaži im zvono hoj!
Da je veća turska sila;
Srušit će je narod moj! —

(Konec prih.)

hvaležno spominjal slovenski narod kot svojega probuditelja od narodne smrti. Naj v miru počiva!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 7. februarja.

Eksekutivni odbor državnozbornice desnice je imel več posvetovanj, katerim je bil predmet premenjeni položaj. Gospodje čutijo, da so se razmere neugodno zasukale. Sedaj, ko se vlada lahko opira na levičarje, upliv desnice ni več velik, posebno ker Poljaki vedno omahujejo. — Moravski Čehi bodo baje letos pri budgetni debati razodeli več želja glede srednjih šol. Pa kaj se če, upanja ni dosti, da bi se vlada na njihove želje ozirala, ko se potrebuje njih glasov tako, kakor jih je poprej.

Ministerstvo deželne brambe bodo državnemu zboru predložilo nov zakon glede vojaške takse. Potem zakonu se bode odpravil 14. razred z 1 gld. Pokazalo se je namreč, da so prevelike težave z izterjevanjem vojaške takse v tem razredu. Nadalje se bode uveljmesni razred 8 gld., ter se bode najvišja vojaška taksa določila s 300 gl., dočim je bilo dosedaj le 100 gld. Dohodki onih, ki imajo plačevati vojaško takso, določevala se bodo vsaka tri leta.

Vnanje države.

Knez črnogorski je baje napravil Rusijo, da bodo Črnogorci v Srbiji pod varstvom ruskega zastopnika. Tako se vsaj poroča nemškimi listom.

Vesti o nasprotstvih v rumunskem ministerstvu gledé predloga, da se začne sodnje postopanje proti članom Bratianove vlade, neso istinite. Ministri so se popolnoma sporazumeli v tej zadevi in že sestavili vladno izjavo o tej zadevi, in bode v kratkem jeden ministrov zbornici pojasnil vladno stališče.

Nasprotja mej francoskim ministri so poravnana. Constans se je spraval z ministerskim predsednikom, spoznavši, da razpori mej ministri le škodujejo republiki. Finančni in pravosodni minister sta se tudi sporazumela, da se gledé sleparij pri „bakrenem krah“ ne tožijo v finančnem svetu uplivne osebe. Tako bodo torej veliki židovski sleparji zopet odšli kazni.

Nemški cesar je v pismih državnemu kancelarju in pruskemu trgovskemu ministru izrekel željo, da vlada skuša zboljšati stanje delavcev. Gotovo je to blaga namera, a mnogo cene zgublja pa zaradi tega, ker se je proglasila baš pred volitvami za državni zbor. Kakor se kaže, hoče se s tem uplivati na volitve. Bojé se uspehov socijalnih demokratov in s tema pismoma je hotel cesar delavce odvrtiti od njihovih voditeljev. Se mu li bode to posrečilo, pokazal bode izid volitev.

Poslednji čas se poroča po listih, da hočeta Belgija in Nemčija razdeliti si neutralno ozemlje Moresnet. Belgijski listi temu ugovarjajo, kajti prebivalci Moresneta gotovo tega ne želé. Ko bi imeli sami odločiti se za Belgijo ali Nemčijo, bi se odločili gotovo za prvo. Moresnetci seveda bi se razdelitvi ustavljali ne mogli, toda taka razdelitev bila bi nevaren preudarek, kajti pozneje bi kedaj z jednako pravico dve močni državi lahko si razdelili Belgijo. Nemški listi pa sklicujoč se na dogovor z dne 26. junija 1816 dokazujejo, da imata Nemčija in Belgija pravico razdeliti si omenjeno centralno ozemlje.

V belgijskeje zbornici je minister vnanjih zadev odgovoril na neko interpelacijo, da bi Belgija ne sklenila nobene drugačne pogodbe z Nemčijo, nego tako, ki bi jamčila neutralnost njeno. Belgija goji jednake simpatije do vseh sosednjih držav. To nema nobenega pomena, da si neke osebe iz nepristnih ali pa ukradenih dokumentov skušajo izbiti denar. Belgija je svobodna vseh zavezanostij in želi tudi svobodna ostati. Noben član zbornice ne more vladi očitati, da laže in to naj potolaži javno mnenje v Franciji.

Domače stvari.

— (Ugovorna razprava) glede zadnje konfiskacije našega lista, dognala in končala se je kakor vsaka druga. Konfiskacija se je potrdila, dasi ravno isti članek v „Edinosti“ po Tržaških oblastnijah ni bil zaplenjen. Sodišče je naglašalo, da se v članku ščuje proti Rinaldiniju in sicer v prvi vrsti s tem, da se mu očita koketovanje z radikalno laško stranko, o koji se vé, da goji veleizdajske namere. Pritožili se proti ti sodbi ne bomo. Pač pa je sedaj nastal čuden položaj. Če članek iz zaplenjenega našega lista razširjam, pridem pred kazensko sodišče; če pa ravno isti članek po Edinosti razširjam, ne more se mi ničesar zgoditi. Tako cvetje poganja naše objektivno postopanje.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) sta darovala 4. t. m. dva Goriška domoljuba 250 gld. Neznana hočeta ostati menda po perzijskem reku: „Dobro učini; ta dobri čin vrzi v morje; — ko bi ne našla ga ribica, Bog ti zanj ve“. Velikodušna neznancema najistiniteja zahvala: Slovensko razum-

ništvo pa naj jima bode zahvalno na ta način, da tudi odpre roke, akopram ne vselej v tako obilnem, a vender le v skromnejem daru. — Sploh se je smel pretečeni imenovati „Goriški teden“; ker po denarničarici čast. g. Mariji Kancler je uposlala k ondanji veliki svoti Goriška ženska podružnica danes zopet 80 gld. Znaten dar! a višo radost še nam je učinilo ognjevito vnemo za vero in dom razodevajoče poročilo, ki so je Goriške rodoljubke pridejale temu darilu. Ta svoj spis so končale s samobodrilom: „Na delo tedaj, ker resnobni so dnovi; — A delo in trud nam nebo blagoslovi!“ mi pa Slovenkam, delujočim ob Sočinih bregovih, obetamo pesnika uporabljajoč: Vaš bode venec zmage nekrvave; — Naprej, sestre — „Naprej zastava Slave!“ — Isto tako se je te zadnje nam ugodne dneve rodila prva župnijska pokroviteljica, prav v zmislu poziva, ki smo ga pred nekaterimi tedni razposlali širom slovenske domovine. Pokroviteljica Šent-Lamberška župnija je to, v hribih nad Zagorjem. S trdimi žulji si pridobivajo ti naši Šentlamberžanje vsakdanjega kruha. „Po sivem kamenji so čvrsti ljudje; — Iz glave otožnost jim burje pade“. In verni so; ali — kar je redoma jedno ter tisto — národní so ter tudi svojemu rodu krepki branitelji ti naši Šentlamberžanje. Brez kake sile; prav s cela prepričani dobre domače stvari so donášali svojemu dušnemu pastirju toliko časa po malem, da so nanosili pokroviteljino 100 gld., koje je ponosna na tak svoj preprost narod prejela družba sv. Cirila in Metoda ter ubeležila Šentlamberčane mej svoje pokrovitelje trdno prepričana, da bo neimovitih Šentlamberčanov izgled jasen migljaj imovitim ter imovitejim rojakom v smislu besedij: „Če so oni mogli, kako, da bi ne mogli tudi Vi!“

— (Povodom smrti Davorina Trstenjaka) so svoje sožaljenje brzojavno izrazili: Dr. Janko Pajk in soproga — Dr. Jurtela na Ptui. — „Narodna Čitalnica“, „Dolenjsko pevsko društvo“, „Dolenjski Sokol“ v Novem Mestu. — Dr. Slanc v Novem Mestu. — Marko Lipold in Pelan v imenu „Savinskega Sokola“, — Josip Pirš in Pelan v imenu „Mozirske Čitalnice“. — Fran Fajdiga in Ognjeslav Kos v Sodražici. — Šantel v imenu „Goriške Čitalnice“. — E. Klavžar v imenu „Goriškega Sokola“. — Župan Anton Goričar za Mozirski Trg. — „Slovensko pevsko društvo“ na Ptui. — „Slovanska Čitalnica“ v Trstu. — Župnik Einspieler Podkloštrum.

— (Z Dunaja) se nam piše: Štajerskega deželnega zbora sklep, da se mesti Celje in Ptuj izločita iz svojih okrajev ni dobil najvišjega potrdila.

— (Z zlato svetinjo) bil je na mejnarodni razstavi za živila in domače potrebe v Kolonji odlikovan posestnik žganjarije in tovarne za jesih gosp. Julij Stare v Kamniku, ker je razsojevalna komisija spoznala, da so njegovi izdelki zdravju ugodni in nemajo nikake tuje ali škodljive primesi. To odlikovanje je domači obrtniki gotovo na čast.

— (Železnica mej Radgono in Ljutomerom) se bode sredi oktobra otvorila. Iz Gradca so te dni v Radgono pripeljali potrebne železnične relse.

— (Za male obrtnike.) Da se ustreže želji malih obrtnikov, namerava c. kr. ministerstvo za deželno brambo oblačilne in opravilne predmete od usnja za leto 1891. za poskušnjo preskrbeti po malih obrtnikih.

— („Čitalnica Cetinjska“) napreduje, število članov naraslo je na 78.

— (Detomor.) 22 letna Josipina Jurčan, dekla pri Antonu Osojniku v Hrastju v Šentpeterskej občini je dne 25. m. m. živorojeno dete takoj po porodu tako dolgo davila, da je bilo mrtvo. Zločinko so že prijeli in izročili sodišču v Kozjem.

— (Akad. društvo „Slovenija“) priredi v ponedeljek dne 10. februarja svojo sedmo redno sejo s sledečim vspeedom: 1. Čitanje zapisnika zadnje seje. 2. Poročilo odborovo. 3. Poročilo revizorjev. 4. Slučajnosti. 5. Volitve. Lokal: Schmidleitners' Restauration. VII., Lerchenfelderstrasse, 45. Začetek ob 8. uri zvečer. Slovanski gostje dobro došli! K obilni udeležbi vabi Odbor.

— (Z Vrhnike) se nam piše: Letošnja maskarada v naši čitalnici, katera bode, kakor je naznanjeno, prihodnjo nedeljo 9. t. m. utegne po pripravih in živem zanimanju od domače in zunanje strani prav interesantna biti, in upamo, da bode vredna vrstnica svojih prednic.

— (V Javorji) poleg Loke, izvoljen je županom Alojzij Ažbe, zemljak iz Dolensic, odbor-niki: Josip Mrak z Vovče, Tomaž Čadež iz Devenc in Grega Možina iz Gorenje Žetina.

— (Iz Gor. Logatca) 6. februarja: Tukajšnje „Bralno društvo“ imelo je včeraj zvečer svoj občni zbor. — V novi odbor so voljeni: Dr. Stanko Sterger, predsednikom; ostalimi odborniki pa: Ig. Gruntar, Karol Puppis, J. Jeglič, J. Kernc, M. Gostiša, J. Rihar in V. Cerovšek. — Z ozirom na može, ki sede v tem odboru je upati, da se bode program društva v vseh točkah izvrševal.

— (Tržaško podporno in bralno društvo) izdala je račun in imenik udov za l. 1889. Dohodkov je bilo 3143 gld. 59 kr., izdatkov 2908 gl. 74 kr. torej 234 gl. 85 kr. prebitka. Moškim in ženskim članom izplačalo se je 1269 gld. 10 kr. podpor. V moškem oddelku je 127, v ženskem oddelku 84 članov. Društveno premoženje znaša 2976 gld. 81 kr. Predsednik je M. Kerže, I. podpredsednik A. Kalan, II. podpredsednik M. Čudvost, blagajnik A. Škabar, knjigovodja J. Črmelj, tajnika B. Ščuka in F. Kobal.

— (Tržaško podporno in bralno društvo) ima v nedeljo dne 9. februarja t. l. ob 4. uri popoldne volilni shod, v društvenih prostorih (via della Caserma 13.) V nedeljo dne 23. februarja t. l. ob 3. uri popoldne bode v društvenih prostorih redni glavni zbor z nastopnim dnevnim redom: 1. Poročilo o splošnem stanju društva. 2. Tajnik prečita zapisnik zadnjega glavnega zbora in zgodovino minolega leta. 3. Blagajnik predloži račun in druge dodatke, denar, hranilno knjižico i. t. d. 4. Prečitanje v zmislu državnega zakona z dne 30. marca 1888. vnovič spremenjenih pravil. 5. Posamični predlogi odbora ali družabnikov. 6. Volitev novega vodstva in odbora

— (Razpisana) je služba učitelja na jednorazrednici v Gribljah v Črnomeljskem okraji. Plača 450 gld., priklada 30 gld. in stanovanje. Prošnje do 25. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Volovsko 6. februarja. Dunajski profesor Dittel se je izrekel, da za grofa Andrassyja ni več upanja. Operacija ni možna, ker je bolnik preveč oslabil in ker bi bila brezuspešna.

London 6. februarja. Danes zjutraj bila v premogovih jamah v Abersychanu (južni Wales) eksplozija treskavih plinov. Z jamo, v katerej je 300 delavcev, pretrgana je vsaka zveza.

London 6. februarja. Do 2. ure popoldne našli so v jami Abersychanu štirideset mrličev.

Praga 7. februarja. Cesar podaril iz svojega zasebnega premoženja 20.000 gld. za češko akademijo znanostij.

Sofija 7. februarja. O zadevi majorja Panice se čuje iz verodostojnega vira, da se mu je posrečilo več oseb spraviti na svojo stran. Na shodih, ki jih je prirejal s tovariši, zjediniili so vsi, da se odstraniti princ in vlada. Vprašanje, s kom nadomestiti princa, vzbudilo je nasprotstva. Burni ta shod prišel oblastvom na znanje in bil povod, da so posegla umes.

Razne vesti.

* (Novo razstrelivo.) V Novem Jorku iznašel je dr. Emmens novo razstrelivo, katero po njegovej lastnej trditvi in tudi po izvršenih poskusih presega vse dosedaj znane. Kakor pišejo američanski časniki, so vse dosedanje iznajdbe kakor dinamit, nitroglicerín, melinit prava igrača proti novj tvari. Imenuje se emmensit. Za nadaljne poskuse odločilo se je že 15 tisoč dolarjev. Dr. Emmens trdi, da se njegovo razstrelivo ne razpoči ni s kladivom, ni z ognjem, ampak samo le z elektriciteto. Pri razpočenju te tvarine se tudi neki ne razvijajo škodljivi gazi, in potem dalje je še celo neko razstrelno sredstvo „gelbit“ čisto brezdimno. Koliko je na tem resnice, pokazali bodo eksperimenti, ker američanskim listom ni vsega verjeti, kakor tudi trditvam dr. Emmensa ne.

* (Temešvarska loterijska afera.) Krajevni stol v Budimpešti je zavrgel pritožbo Melhiorja Farkasa proti zatožbi po polurnem posvetovanju. Potrdi pa tudi sklepe Temešvarskega sodišča, da se Felkessi in Hergott še obdržé v zaporu. Pri obravnavi o tej zadevi je pred poročevalcem bil velik kup aktov in zaboj, v katerem so bila corpora delicti.

* (Drag zajec.) Imovit gospod iz Pasave najel je lov v bližnji avstrijske občini. Nekega dne gonili so tovariši najemnikovi mladega zajca tako zelo, da je ta pozabil na lojalnost in ušel na bavarsko ozemlje. To nelojalno dejanje pa ga ni rešilo smrti, ker zasledovalci so mu bili takoj za petami in ustrelili ga na bavarski zemlji. Kot maščevalci tega zločina na ubogem zajci prikažejo se sedaj bavarski gozdarji. Ker niso imeli oni bavarskih lovskih kart, morali so plačati za lovske karte po 15 mark, torej vsi skupaj 90 mark in desetkratna kazen za prestop, za vse skupaj 900 mark in to zbog malega zajčka. Gotovo najdražji zajec doslej!

* (Črno maščevanje.) Dva mladeniča iz dobre rodbine v Parizu sklenila sta maščevati se nad neko devojko iz uzrokov, katerih tu ne bomo natančneje popisovali. Šla sta v stanovanje, jo najprej pretepla, potem pa od glave do nog s črnim oljem počinila in skozi nos jej dela obroč, in zamorska kostuma je bila gotova. Ljudje, pri katerih je dekle potem pomoči iskalo, so seveda zelo čudili. Stvar se je pa končala pred sodiščem s tem, da sta mladeniča bila obsojena v štirinajstdni zapor.

* (Ljubimec psov.) Mnogo ljudi je sicer prijazen tej živali, ali vse pa presega angleški plemenitnik, upokojeni polkovnik g. North v Londonu. Za najboljšega svojega psa dal je 8500 gld. v zlatu. Ima pa za svoje pse celo kolonijo na svojem zemljišču. Tu imajo psi stanovanja z vsem komfortom, katerega opazamo le v stanovanjih bogatinov. V bližnji vili stanuje poseben zdravnik, kateremu se zroči pes le malo bolan na ozdravljenje. Če pes le malo zahrope, mora že iti k zdravniku. Vsak ima pa svojo obleko za izhod, katera stane najmanj 10 gld. Kuha se jim na dan v velikem kotlu meso s prikuhami. Za sveže meso skrbeti mora v ta namen nastavljeni uradnik, tako zvani „pasji komi.“ Polkovnik sam jih imenuje vedno le „moji ljubčki“ in jed, katera se jim donša, ni nikdar za njegove pse, ampak le „za njegove gourmande.“

* (Požar v Ameriki.) V Washingtonu nastal je dne 3. t. m. zjutraj pred 7. uro požar v hiši pomorskega ministra Fracyja. Minister in rodbina njegova so spali, ko je nastal ogenj. Gospa Wilnerdunga, Fracyjeva omožena hči in njena hčerka, ki sta tudi bili v hiši, sta se rešili, skočivši skozi okno. Gospa si je roko zlomila, hčerka poškodovana se na roci. Soproga ministroma in njegova druga hči sta pa zgoreli. Tudi eden sluga je zgorel. Ministra so pa nezvestnega rešili po rešilni lestvici.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanji slasti, napenjanji, tiščanji v želodci in nerednem iztrebljenju, zadobé zopet zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (55-1)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 5. februarja.
V Brnu: 55, 29, 20, 54, 41.

Tuji:
6. februarja.
Pri Stonu: Pasič iz Belegrada. — Wirl iz Trsta. — Pokorny iz Vukalina. — Deperis iz Postojane. — Haas iz Radovljice. — Dolleschal iz Wlaschina. — Struch, Abeles, Wigidak z Dunaja. —
Pri Mateti: Gärtner, Ochs, Frankl, Wagner, Wilms Schubert z Dunaja. — Terpotič iz Terbovelj. — Siegert, iz Homstova. — Pfeifer iz Trsta. —
Pri Avstrijskem carji: Turšič iz Begunj. — Premrou iz Trsta. —
Pri južnem kolodvoru: Zamer iz Sv. Pavla. — Lergetporrer iz Trga. —
Pri Bavarskem dvoru: Šega iz Ravnega dola. — Maurič iz Ustja.

Umrlj so v Ljubljani:
7. februarja: Jovana Jentel, zdravnikova vdova, 77 let, Stari trg št. 20 za oslabljenjem. — Jožefa Židan, delavčeva hči, 1 leto, Kurja vas št. 10. za jetiko. —
V deželni bolnici:
5. januarja: Karolina Leitgeb, šivilja 32 let, za škrlatico.
6. februarja: Alojzija Teuerschuh, zasebnica, 48 let za Sarcomom.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
6. febr.	7. zjutraj	735.1 mm.	-1.0° C	sl. szh.	obl.	0.50 mm.
	2. popol.	735.1 mm.	1.0° C	sl. szh.	snež.	
	9. zvečer	736.2 mm.	0.2° C	sl. szh.	obl.	snega.

Srednja temperatura — 0.1°, za 0.6° nad normalom.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Dunajska borza

dné 7. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	88.80	gld.	88.65
Srebrna renta	88.95	—	88.80
Zlata renta	110.60	—	110.65
5% marena renta	101.90	—	101.95
Akcije narodne banke	934.—	—	934.—
Kreditne akcije	324.—	—	323.75
London	118.45	—	118.70
Srebro	—	—	—
Napol.	9.42	—	9.40 1/2
C. kr. cekini	5.59	—	5.59
Nemške marke	57.82 1/2	—	57.87 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133	gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	176	75
Ogerska zlata renta 4%	103	50	—
Ogerska papirna renta 5%	99	30	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	50	—
Kreditne srečke	100 gld.	182	50
Rudolfove srečke	10	19	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	166	—
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	220	50	—

Marijacejske kapljice za želodec,

izvrstno uplivačo pri boleznih želodca.

Preverjene pri pomanjkanji slasti do jedij, slabem želodci, napenjanji, kislem podiranji, koliki, želodčevem kataru, zgagi, zlatenici, gnjusu in bljuvanji, glavobolji (če izvira iz želodca), krči v želodci, zapiranj, preoblenjenji želodca z jedjo in pijačo. — Cena steklenici z navodilom, kako se rabi, 40 kr., dvojni steklenici 70 kr.

Osrednjo razpošiljalnico ima lekar **Karol Brady, Kromeriz (Moravsko).**

SVARILO! Pristne Marijacejske kapljice za želodec se mnogokrat ponarejajo in posnemajo. — Da so pristne, mora vsaka steklenica imeti rdeč zavitek z gorenjo varstveno znamko in z navodlom, kako rabiti, ki se pridene vsakej steklenici, opomniti je, da mora navodl biti tiskan v tiskarni H. Gusek-a v Kromerizu.

Marijacejske čistilne kroglice, ki se že več let z najboljšim uspehom rabijo pri zapiranjih in zabasanjih, se sedaj pogostoma ponarejajo. — Pazi naj se torej na gorenjo varstveno znamko in podpis lekarja K. Brady-ja v Kromerizu. — Cena skatljice 20 kr., zvitku 6 skatljic gld. 1.—. Če se naprej pošlje znesek, velja poština prosto 1 zvitok gld. 1.20, 2 zvitka gld. 2.20.

Marijacejske kapljice za želodec in Marijacejske čistilne kroglice neso nikako tajno sredstvo. Njih se stavine navedene so na navodu, kako rabiti, ki se pridene vsakej steklenici. (798-18)

Marijacejske kapljice za želodec in Marijacejske čistilne kroglice imajo pristne: V Ljubljani lekar Piccoli, lekar Swoboda; — v Postojni lekar Fr. Baccareich; — v Škofji Loka lekar Karol Fabiani; — v Radovljici lekar Aleks. Roblek; — v Novem Mestu lekar Dominik Rizzoli, lekar Bergmann; — v Kamniku lekar J. Močnik; — v Črnomlju lekar Iv. Blažek.

Izjava.

V seji občinskega odbora v Ajdovščini dne 2. februarja t. l. se je sklenilo mej družim, da, ker sem na zatožbo občana g. F. Makovica iz Ajdovščine obdolžen, nesem svoje dolžnosti kot občinski zdravnik spolbil, — mi z ukorom zažugati. Ker sem pa v istem času imenovanega gosp. Ferd. Makovica zaradi nevarnega žuganja, hišnega motenja, obrekovanja in zaradi mnogokratnega razžaljenja časti — sodnijski tožil, in ker sem res uzrok imel tembolj, ker sem g. župana D. Godina pravčasno opozoril, da si jaz kot občinski zdravnik zaradi objave po svedokih sodnijski zapričanih, slav. c. kr. žandarmerije v Ajdovščini in po javnem mnenju o omenjenem gospodu v Ajdovščini, Šturiji in sploh po Vipavskem — nesem upal sam, t. j. brez spremljevanja javne varnosti, bolnika obiskati. — V tem mi je g. župan v Ajdovščini sam pritrdil.

Na to se je dokazalo, da se mi je od strani g. Makovica samega najnevarnejša zanjka stavila, kateri je vsled zaslišanja sodnih svedokov izrazil se: „Gorje bi bilo njemu, če bi bil prišel, — zadnja ura bi mu bila odbila!“

Pomilovaje one občinske odbornike, izraziti moram svoje sožalje do tistih, kateri so, akoravno natanko o tej zadevi poučeni, glasovali za to, da se mi dá ukor. Marsikateri mej njimi bi mi morali biti hvaležni! — Ne usojam si časti, pričakovati od sklepa občinskega odbora v tej stvari zaželjenega uspeha.

Ajdovščina, dne 4. februarja 1890.

(105) Dr. R. Jacobi.

A. KORSIKA

Glavna prodajalnica: Tržaška cesta 10
poleg c. kr. glavne tobačne tovarne.

Odlikovana umetna in trgovska vrtnarija v Ljubljani.

Podružnica: Šelenburgove ulice 6
vis-à-vis c. kr. pošt. in telegraf. uradu.

Priporoča se p. n. občinstvu za izdelovanje svežih šopkov in vencev s trakovi in napisi. Imamo veliko zalogo trakov mnogovrstne baže in barv; ravno tako ima vedno narejene suhe vence, kakor tudi Makardove vence in bukete, vse v najnovejših fazonih. — Vsa ustna naročila, kakor tudi pismena naročila po pošti se hitro in po ceni izvrše.

Potem priporoča svojo bogato zalogo mnogovrstnih vrtnih in družnih semen, pravih in dobro kalilnih, rastlin (cvetic) v loncih in izdeluje stvari v njegovo stroko spadajoče ter prosi za mnogobrojna naročila.

Z odličnim spoštovanjem
ALOJZIJ KORSIKA.

(39-17)

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Blódné duše.

Roman. Češki spisal Václav Beneš-Třebizský. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Otci in sinovi.

Roman. Ruski spisal J. S. Turgenjev. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Undina.

Spisal André Theuriot, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 143 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Vilénski brodník.

Spisal Emile Souvestre, prevel Muhoder. — Ml. 8°, 82 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Dnevnik.

Spisal Ludovik Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 95 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Ukrajinske dume.

Češki spisal E. Jelínek. Poslovenil Podvidorski. Mala 8°, 84 strani. Cena 15 kr., po pošti 20 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pol. Cena 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

V isti zalogi sta izšla in se dobivata po znižani ceni še sledeča zvezka:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telecna pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z

grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja . . . 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja . . . 25 kr.

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštne, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Lastnina in tisk „Národní Tiskarne“.